

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové, v právní věci žalobce: **M. M.**, zast. Mgr. Květou Pechouškovou, advokátkou, se sídlem Na Sadech 21, České Budějovice, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 24. 1. 2013, č. j. 10 A 128/2012 – 26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 24. 1. 2013, č. j. 10 A 128/2012 – 26, kterým bylo rozhodnuto, že se žalobci nepřiznává osvobození od soudních poplatků. Krajský soud dospěl k závěru, že stěžovatel nesplňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků, protože disponuje dostatečnými finančními prostředky k jejich uhrazení, vlastní nemovitost a tři osobní automobily.

V kasační stížnosti stěžovatel namítá, že jeho finanční situace odůvodňuje existenci zvláště závažných důvodů pro osvobození od soudních poplatků, neboť všechen jeho majetek je fakticky zatížený závazky vůči bankovním subjektům. Stěžovatel je zároveň dle svého tvrzení jediným výdělečně činným členem své rodiny a výše prostředků, jež má k dispozici, nestačí na pokrytí běžných potřeb osob, které jsou na stěžovatele odkázány výživou, a proto stěžovatel nemohl zaplatit soudní poplatek.

Z uvedených důvodů navrhuje stěžovatel usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud zkoumal otázku, zda jsou ve věci dány podmínky řízení o podané kasační stížnosti. Ze spisu krajského soudu zjistil, že řízení o žalobě vedené

Krajským soudem v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 A 128/2012 bylo již zastaveno usnesením ze dne 6. 2. 2013, č. j. 10 A 128/2012 – 31, které nabylo právní moci dne 6. 2. 2013. Proti tomuto usnesení stěžovatel kasační stížnost nepodal. Proto Nejvyšší správní soud vyzval usnesením ze dne 14. 3. 2013 č. j. 4 As 14/2013 – 15, doručeným dne 21. 3. 2013 stěžovatele, aby uvedl, zda napadá rovněž usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 6. 2. 2013, č. j. 10 A 128/2012 – 31. Stěžovatel se však k tomuto usnesení ve stanovené dvoutýdenní lhůtě ani k datu rozhodování Nejvyššího správního soudu nijak nevyjádřil. Z toho důvodu Nejvyšší správní soud konstatuje, že rozhodování o podané kasační stížnosti ztratilo jakýkoliv smysl. Ať už by o této kasační stížnosti totiž bylo rozhodnuto jakkoliv, nezměnilo by to nic na právní situaci stěžovatele, neboť v řízení ve věci samé vedeném pod sp. zn. 10 A 128/2012 již bylo pravomocně zastaveno usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 6. 2. 2013, č. j. 10 A 128/2012 – 31. Toto usnesení o zastavení řízení nelze napadnout kasační stížností, když lhůta pro její podání dle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.), již marně uplynula a stěžovatel nevyužil ani možnosti zahrnout přezkum tohoto usnesení o zastavení řízení do kasační stížnosti v projednávané věci, kterou mu Nejvyšší správní soud poskytl.

Nejvyšší správní soud se k procesně obdobné situaci vyjádřil svým usnesením ze dne 1. 2. 2006, č. j. 1 As 23/2005 – 146 (rozhodnutí dostupné na www.nssoud.cz): „*Chybí zde tedy jedna z podmínek řízení – důvod a zájem na právní ochraně. Zájem na právní ochraně není dán tehdy, je-li každému zřejmé, že soudní řízení v dané věci nemůže mít objektivně žádný užitek. Pokud je tedy podána kasační stížnost proti rozhodnutí městského soudu, kterým bylo rozhodnuto o tom, že stěžovatel není osobou zúčastněnou na řízení, a nevede se řízení, v němž by bylo možno práva osoby zúčastněné na řízení vykonávat, pozbude stěžovatel v dosud probíhajícím řízení o kasační stížnosti zájem na právní ochraně a nastane neodstranitelný nedostatek podmínky řízení, pro který nelze v tomto řízení pokračovat a tuto kasační stížnost je třeba odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.*“ Stejný právní názor vyjádřil Nejvyšší správní soud i v dalších rozhodnutích, srov. např. usnesení ze dne 20. 10. 2003, č. j. 6 Ads 42/2003 – 79, nebo usnesení ze dne 29. 6. 2006, č. j. 4 Ads 2/2005 – 24.

V důsledku zastavení soudního řízení ve věci samé se tedy stalo rozhodování o kasační stížnosti stěžovatele proti procesnímu usnesení krajského soudu bezpředmětným. Není a nemůže být totiž vedeno soudní řízení, na které by se případné osvobození stěžovatele od soudních poplatků mohlo vztáhnout. Meritorní rozhodnutí o kasační stížnosti nemůže být ani podkladem pro případnou obnovu řízení (srov. § 114 odst. 1 s. ř. s.) a nemůže být z povahy věci ani podkladem pro případnou náhradu škody z titulu odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím (pokud by byla shledána nezákonnost napadeného usnesení krajského soudu). Případná škoda by totiž mohla být eventuálně způsobena toliko usnesením o zastavení řízení, které však stěžovatel kasační stížností nenapadl, a nelze tedy již žádným způsobem dosáhnout jeho zrušení, které je předpokladem pro případné uplatnění nároku na náhradu škody. Za těchto okolností nezbyvá než konstatovat, že stěžovatel objektivně nemůže mít z rozhodnutí o kasační stížnosti jakýkoli užitek.

O nákladech řízení rozhodl soud na základě § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle nichž nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. dubna 2013

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu